

حرف اول

م. پ. ج

همه چیز از آنجا شروع شد که دیدیم شعر گیلکی در میان گروه گیلان‌شناسی به اندازه‌ی کافی جا باز کرده و ریشه گرفته است و در حال شکوفایی است، اما داستان گیلکی جز یک پایگاه رسانه‌ای، آن هم مکتوب از نوع گیله‌وا، پایگاه دومی ندارد. پس بر آن شدیم در میان گروه گیلان‌شناسی، در کنار کارگاه نقد و بررسی شعر گیلکی، کارگاه نقد و بررسی داستان گیلکی را هم برپا داریم و این مهم در طیعه‌ی سال ۱۳۸۵ اتفاق افتاد و نخستین جرقه‌ی آن با حضور چند تن معدود از داستان‌نویسان گیلکی‌پرداز مجله‌ی گیله‌وا در محل کتابخانه‌ی «خانه‌ی فرهنگ گیلان» زده شد.

از آنجا که حوزه‌ی داستان گیلکی محدود و عرصه‌ی آن تنگ‌تر از شعر گیلکی بود و بالطبع میدان‌داری آن نیز اندک، نخست بر آن شدیم در کنار داستان، در حوزه‌های گوناگون از جمله نمایشنامه، فیلم‌نامه، طنز، خاطره‌نویسی و به طور کلی نثر گیلکی نیز وارد شویم. خوشبختانه عرصه‌ی داستان آن چنان گشاده و آماده بود که خیلی زود گشوده شد و جز در چند جلسه‌ی نخست، ضرورتی بر ورود در میدان‌های دیگر پیش نیامد. در هر جلسه به طور متوسط، قصه‌نویسی جدید و تازه‌نفس بر جمع افزوده شد و جلسه‌های نقد و بررسی با گرمی و شور و شوق بیشتری شکل گرفت و دوستان از راه‌های نزدیک و دور، حتی از قزوین و تهران به آن پیوستند.

اینک در آستانه‌ی سال ۱۳۸۸ که سی و پنجمین جلسه‌ی نقد و بررسی داستان گیلکی برگزار می‌شود، گروه به کارایی، تجربه و توش و توانی دست یازیده که به نظر می‌آید ریشه‌های آن «آهسته و عمیق» در خاک نرم ادبیات گیلکی فرو رفته و در حال پویش و رویش است. حضور گرم و مشتاق نویسندگان گیلکی‌پرداز پیشکسوت، نویسندگان جوان، دانشجویان و حتی نویسندگان فارسی‌پرداز در آن به شادابی و نشاط گروه می‌افزاید، طوری که برای داستان‌نویسان فارسی‌پرداز نیز جذبه‌ی خاصی ایجاد کرده است. برگزاری دو جلسه‌ی مشترک داستان‌خوانی گیلکی و فارسی در طول سال گذشته،

نمایه‌ی کارگاه داستان گیلکی خانه‌ی فرهنگ گیلان
(نشریه‌ی داخلی)

۱۵۸۲ دی‌ما - اردیبهشت ۱۳۸۸

یک نمونه خوب و مثال‌زدنی در این زمینه است. مطالبه‌ی مستمر اعضای گروه مبنی بر افزایش تعداد جلسات در ماه، از یک بار به دو بار، خود بهترین گواه این سرزندگی و نشاط است. برگزاری شب‌های داستان گیلکی، همایش بزرگ داستان‌نویسان گیلکی‌پرداز، چاپ و انتشار گزیده‌ی داستان‌های قرائت شده در کارگاه و چاپ و انتشار مرتب و ماهانه‌ی نشریه‌ی داخلی حاضر از اهم کارها و برنامه‌هایی است که گروه در نظر دارد در ماه‌های آینده به اجرای آن‌ها موفق شود.

به همین منظور، تنی چند از جوان‌ترین اعضای گروه داستان گیلکی که خود داستان‌نویس هستند، داوطلب شده، مسئولیت تحریر نشریه‌ی داخلی گروه را بر عهده گرفته‌اند. امید است با همت جانانه‌ی آن‌ها و توش و توان سرشاری که در ضمیرشان است، در خدمت به گروه که پویایی ادبیات بومی سرزمین گیلان است، موفق گردند و بر شکوفایی ادبیات گیلکی به قدر سهم خود بیفزایند.

بر ماست که این عاشقان سرزمین بومی خویش را تنها نگذاریم. این پایگاه جدید برای قصه‌ی گیلکی بر همه‌ی قصه‌نویسان گیلکی‌پرداز مبارک.

□

طراح لوگو: علی باغبان

صفحه‌بندی و ویراستاری: امین حسن‌پور
گروه تحریریه: میرعماد موسوی و امین حسن‌پور
هیأت اجرایی گروه داستان: محمدتقی پوراحمد
جکتاجی، مسعود پورهادی و امین حسن‌پور

پیش‌شوگب

دوشنبه بازار؟؟ اصلا چرا بازار؟
مگر فرهنگ و هنر و ادبیات را می‌شود خرید و فروش کرد؟

احتمالا کلیت این سوال اولین چیزی است که ذهن خوانندگان نمایه‌ی کارگاه داستان گیلکی خانه‌ی فرهنگ گیلان را به خود مشغول خواهد کرد.

در پاسخ به این مشغولیات باید گفت که جلسات داستان گیلکی خانه‌ی فرهنگ گیلان، دقیقا یک بازار است، با همان سرزندگی و جریان بازارهای هفتگی که در مناطق مختلف گیلان تشکیل می‌شده‌اند. اما نه در معنای کامل که چیزی در آن خرید و فروش شود. دوشنبه بازار داستان گیلکی، بازاری است که شرکت‌کنندگان در آن، تولیدات ذهنی و قلمی خود را به سبک بازارهای اولیه با بقیه، به اشتراک می‌گذارند، تولیدات یکدیگر را به نقد می‌کشند و با توشه‌ای گزیده، به خانه‌های خود بازمی‌گردند.

نمایه «دوشنبه بازار» برآمده‌ای است از جلسات داستان گیلکی خانه‌ی فرهنگ گیلان که در یکی از دوشنبه‌های نیمه‌ی دوم هر ماه برگزار می‌شوند و قرار است بهترین کالاهای این بازار را به نمایش بگذارد.

روزهای نشست نقد و بررسی داستان گیلکی خانه‌ی فرهنگ گیلان

(شش ماهه‌ی اول سال ۱۳۸۸)

دوشنبه ۲۴ فروردین

دوشنبه ۲۱ اردیبهشت

دوشنبه ۱۸ خرداد

دوشنبه ۸ تیر

دوشنبه ۲۶ مرداد

دوشنبه ۲۳ شهریور

شروع جلسات راس ساعت ۱۷:۳۰

پایان جلسات ساعت ۲۰:۳۰

□□□